

תביעה נגד דסק"ש: "רכישת מעריב הונעה משיקולים תמוהים ולא ענייניים"

חוות דעת מומחה של הכלכלן ד"ר מאיר אמיר: "מעריב אינה יכול להוות יעד אטרקטיבי לרכישה מצד חברת השקעות כגון דסק"ש"

13:09 | 04.09.2012 | מאת: [הילה רז](#)

שני בעלי מניות מיעוט בחברת **דיסקונט השקעות** (דסק"ש) הגישו היום לבית המשפט המחוזי בתל אביב בקשה לתביעה נגזרת בסך 370 מיליון שקל נגד החברה ונגד בעל השליטה בחברה, נוחי דנקנר, והדירקטורים בחברה. השניים, רמי אוסטרובסקי ויניב אוזנה, תוקפים את החלטת דסק"ש לרכוש את השליטה במעריב **ב** בתחילת שנת 2011 תמורת 147 מיליון שקל ואת החלטות החברה בשנה החולפת להמשיך ולהשקיע במעריב 200 מיליון שקל.

בתביעה נטען כי "החלטותיהם של הדירקטורים בעניין **מעריב** גרמו לחברה לנזק רב, וכפועל יוצא מכך - גם לבעלי מניותיה ... כבר במועד קבלת ההחלטות היה ברור או למצער - צריך היה להיות ברור כי מדובר בעסקה בלתי סבירה כלכלית, ונעדרת כל היגיון עסקי או כלכלי, שאינה לטובת החברה, שאינה משרתת את מטרת החברה שהיא השאת רווחים לבעלי מניותיה, שאינה יוצרת כל סינרגיה עם עסקי החברה ואשר צפויה לגרום לחברה נזקים משמעותיים ביותר".

התובעים שמוציגים על ידי משרד עו"ד רונן עדיני ביחד עם משרד עו"ד רם דקל סבורים כי "עסקת רכישת השליטה במעריב הונעה משיקולים תמוהים ולא ענייניים, שאינם לטובת החברה. לפי כל אמת מידה כלכלית, אין כל היגיון עסקי או כלכלי בעסקה האמורה". הם משערים כי "רכישת השליטה בעיתון נפוץ ובכלי תקשורת משפיע נועדה לקדם את ענייניהם של אחרים, שאינם החברה".

התובעים מבקרים את חברי הדירקטוריון על כך שאישרו את השקעות החברה במעריב מבלי שהוצגה בפניהם טרם אישור העסקה, כל הערכת שווי או תוכנית עסקית סבירה ורצינית, שניתחה את שווי מעריב, ושהבהירה כיצד לכאורה אמורה החברה להרוויח מהעסקה.

התובעים מבקשים מדסק"ש לחשוף את כל המצגות, חוות הדעת שהוצגו להם והדברים שנאמרו להם לפני קבלת החלטתם. לטענתם, "אישור העסקות על ידי הדירקטורים נגוע ברשלנות רבתי או בפזיזות, ורחוק כרחוק מזרח ממערב מהאפשרות לחסות תחת כנפי "כלל שיקול הדעת העסקי". לכן לגישתם יש לחייב את הדירקטורים להשיב את הסכום לקופת החברה ולחייבם בגין כל נזק נוסף, אם וככל שימשיך להיגרם לחברה עקב מעשיהם אלו, עד למתן פסק דין בתביעה.

התובעים תוקפים את החלטות הדירקטוריון לתת למעריב הלוואות וסכומים שהסתכמו בנובמבר 2011 ב-250 מיליון שקל. זאת במקביל לשחיקה מהירה בהונה של חברת דסק"ש שהפסידה ב-2011 כ-60% משווייה, כאשר ארבע מתוך שש מאיגרות החוב שלה נסחרו בתשואת "זבל" של יותר מ-8%; וכן על רקע דיווח כי דסק"ש הפסידה 1.4 מיליארד שקל ב-2011 וחיבת כ-4.8 מיליארד שקל. הפסדיה המצטברים של מעריב מאז שנת 2000 הסתכמו בכ-800 מיליון שקל.

בתביעה נטען כי "אין ספק כי באותו מועד בו הועמדו ההלוואות למעריב יכולה הייתה דסק"ש לבחור באופציות השקעה טובות יותר מאשר "ההשקעה" הנוספת במעריב שהיא על פניה השקעה בסיכון גבוה ביותר". לגבי **ההזרמה של 15 מיליון שקל**, שעליה הוחלט ביום שישי האחרון, טוענים התובעים כי "הסכום צפוי לרדת לטימיון בשים לב למצבה הנוכחי של מעריב".

לשיטת התובעים, "מדובר בהחלטות אשר על פניהן ניכר כי אינן מבוססות על שיקול עסקי או כלכלי. במקרה הטוב מדובר ברשלנות גרידא, במקרה החמור יותר - מדובר על החלטות שביסודן עומדים שיקולים זרים". הם מעלים תהייה ומציינים כי "על אף שלדסק"ש קיימת שותפה בחברת מעריב, חברת הכשרת היישוב, באורח מוזר רק דסק"ש היא זו שמעמידה כספים שונים לטובת מעריב".

בנוסף, מלינים התובעים על החלטת דסק"ש לרכוש את מלוא האחזקה של חברת היישוב בסדרות אג"ח מעריב תמורת כ-51 מיליון שקל אף שדובר ברכישה של חוב בעל סיכויים נמוכים מאוד להיפרע ולשיטת התובעים היא חסרת כל הגיון כלכלי.

בסך הכל, מתחילת ההשקעה של דסק"ש במעריב, בתחילת יוני 2011 ועד סוף מארס 2012 רשמה דסק"ש בדו"חותיה הפסדים מהשקעתה במעריב בסך 262 מיליון שקל. לתביעה צורפה חוות דעת מומחה של הכלכלן ד"ר מאיר אמיר שהראה כי מעריב הייתה עסק כושל במשך שנים עוד בטרם השקעתה של דסק"ש במעריב וכי מצבו הכלכלי של העיתון המשיך להיות קשה גם נכון לחודש מארס 2011, ערב ביצוע עסקת דסק"ש. "כל בדיקה רצינית, אילו נעשתה, היתה מוכיחה כי במצבו של העיתון, לאחר עשור של הפסדים רצופים, כאשר המוניטין שלו נשחק מאוד, בשוק התקשורת המודפסת, הנמצא בנסיגה רבתי, מעריב אינה יכול להוות יעד אטרקטיבי לרכישה מצד חברת השקעות כגון דסק"ש, שתחום העיתונות המודפסת היה זר לה לחלוטין", נכתב בתביעה.

התובעים טוענים כי הדירקטורים של החברה הפרו את חובת הזהירות והמיומנות שלהם כלפי החברה, וזאת לאורך תקופה ארוכה וכמחדל מתגלגל. עוד נטען כי התרשלותם גרמה נזק לדסק"ש.

דובר דסק"ש מסר כי החברה לא מעוניינת להגיב בנושא.